

عنوان مقاله:

مادرکهن ترین سوژه هنری انسان (مطالعه موردی: پیکرک های مادرانه عصرنوسنگی ایران)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی هنر، صنایع دستی و گردشگری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

آیلار یحیوی - کارشناس فنی موزه داری و کارشناس ارشد تاریخ هنر ایران باستان

عباس باورسای - کارشناس ارشد باستانشناسی گرایش تاریخی

خلاصه مقاله:

زنان که کاشف و مبدع نظام کشاورزی بودند، اندک اندک توانستند حیوانات را رام کنند و از آنها علاوه بر استفاده های غذایی به عنوان نیروی کار بهره برداری کنند و این امر تحولی عظیم در زندگی بشر به وجود آورد و در اجتماعات ابتدایی قسمت اعظم ترقیات اقتصادی دست زنان اتفاق افتاده است. در آن هنگام که قرن های متوالی مردان دائماً به طرق کهن خود به شکار اشتغاف داشتند. زن در اطراف خیمه زراعت را ترقی می داد و هزاران هنر خانگی ایجاد می کرده است و این کم کم باعث ایجاد جوامع مادرسالانه و زنسالارانه شد که البته نه تنها در زندگی مردان و زنان این دوره تاثیر گذاشت بلکه در آثار هنری این دوره نیز نقش به سزایی داشته است که یکی از هنرهایی که نمود این فرهنگ و جامعه در آن دیده می شود. پیکرک های مادرانه هستند که در ارتباط با عقاید و باورهای این دوره می باشند. در این مقاله یکی از هنرهایی که نمود این اعتقادات می باشد. یعنی پیکرک های مادرانه مورد بررسی قرار گرفته شده است زیرا تجلی اولین آثار هنری همین پیکرکها بوده اند و هستند.

کلمات کلیدی:

پیکرک های مونث، جامعه مادرسالارانه، زن، آثار هنری، مادر، ایزدبانوان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/543549>

